

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Zápalkové a přísedících Bc. Kateřiny Tůmové a Mgr. Miloš Martínka v hlavním líčení konaném dne 13. července 2017 **t a k t o :**

Podle § 226 písm. b) tr. řádu se obžalovaný

Č [REDACTED] F [REDACTED], MBA

nar. [REDACTED] jednatele společnosti, trvale bytem [REDACTED],
[REDACTED]

z p r o š ť u j e o b ž a l o b y

pro skutek, jako osoba jednající jménem společnosti [REDACTED], se sídlem [REDACTED], [REDACTED] coby zadavatele stavby i jménem společnosti [REDACTED], se sídlem [REDACTED], coby zhotovitele stavby, a sice rekonstrukce domu na [REDACTED], nezajistil řádnou přípravu a provádění stavby, zejména s ohledem na ochranu života a zdraví osob, nezajistil, aby na staveništi byla k dispozici dokumentace prováděné stavby, zejména pak dokumentace, podle které by bylo možno bezpečným způsobem zhotovit bednění nového schodiště, ani nekonzultoval potřebu projektové dokumentace pro provádění stavby, čímž porušil ust. § 152 odst. 1, 3 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, neurčil koordinátora stavby, nezajistil vzájemnou součinnost jednotlivých zhotovitelů na staveništi a nezajistil podmínky pro

bezpečné provádění prací, čímž porušil ust. § 3 odst. 2 písm. l), m), n) a ust. § 14 odst. 1 zákona č. 309/2006 Sb., o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, nevyhodnotil rizika vznikající při prováděných pracích, tedy rizika vznikající působením provádění nových stavebních konstrukcí na původní stavební konstrukce, nevěnoval se dostatečně koordinaci prací a koordinaci opatření k zajištění bezpečnosti práce, čímž porušil ust. § 102 odst. 2, 3, 4, 5 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, kdy v důsledku porušení těchto důležitých povinností vyplývajících z jeho postavení nebo povolání a uložených mu podle zákona došlo dne 12.11.2012 kolem 14.20 hodin na předmětné stavbě ke zřícení nástupního ramene stávajícího schodiště třetího nadzemního podlaží, které bylo přetíženo monolitickou konstrukcí nového nástupního schodišťového ramene čtvrtého nadzemního podlaží z důvodu, že dřevěná nosná podpůrná konstrukce dřevěného bednění nového železobetonového schodiště čtvrtého nadzemního podlaží byla ve třetím nadzemním podlaží opřena o stávající konstrukci konzolovitě vyloženého kamenného schodiště z pískovce, přičemž zborceným schodištěm se propadl dělník J. M. nar. [redacted] jenž pádem do sutin utrpěl [redacted] sutiny ze zříceného schodiště navíc zavalily dělníka F. F. nar. [redacted] jenž utrpěl [redacted] [redacted], tedy zranění, která je ze soudně lékařského hlediska nutno posoudit jako těžkou újmu na zdraví,

č í m ž m ě l s p á c h a t

přečiny usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku a těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

neboť žalovaný skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškození J. M. nar. [redacted] bytem [redacted] poškozená M. M. nar. [redacted], bytem [redacted], a poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, se sídlem Orlická 4, Praha 3, odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 10.9.2015, č.j. 9 T 203/2014-935 byl obžalovaný Č. F. MBA odsouzen pro přečiny usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku a těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 3 let.

Obžalovaný Č [REDACTED] F [REDACTED] byl odsouzen společně s T [REDACTED] H [REDACTED] pro skutek, že

1) obžalovaný Č [REDACTED] F [REDACTED], MBA

jako osoba jednající jménem společnosti [REDACTED] se sídlem [REDACTED] coby zadavatele stavby i jménem společnosti [REDACTED] se sídlem [REDACTED], coby zhotovitele stavby, a sice rekonstrukce domu na [REDACTED], nezajistil řádnou přípravu a provádění stavby dle § 152 odst. 1 zák. č. 183/2006 Sb. stavebního zákona a nezajistil dodržování povinností k ochraně života, zdraví a bezpečnosti práce podle § 160 odst. 2 citovaného zákona, vyplývající ze zvláštních předpisů zejména z ust. § 3 odst.2 písm. l)m)n)p) a § 5 odst.1 písm. c) zákona č. 309/2006 Sb. o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci s ohledem na ochranu života a zdraví osob, nevyhodnotil rizika vznikající při prováděných pracích, tedy rizika vznikající působením provádění nových stavebních konstrukcí na původní stavební konstrukce, tak jak mu ukládá ustanovení § 3 odst. 1,2 nařízení vlády č. 101/2005 Sb, nepřijal odpovídající opatření, zejména nenechal zpracovat podrobnou realizační dokumentaci včetně statického výpočtu nově budovaného schodiště čímž porušil ust. § 101 odst.1, 2 , § 102 odst.1,2,3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce

2) obžalovaný H [REDACTED]

jako osoba spoluodpovědná za zpracování projektové dokumentace a pověřená odborným vedením stavby, a sice rekonstrukce domu na [REDACTED], neinicioval potřebu vyhotovení projektové dokumentace pro provádění stavby v nezbytném rozsahu a tím nezajistil dodržování povinností k ochraně života, zdraví a bezpečnosti práce tak jak mu ukládá ustanovení § 153 odst.1 zák. č. 183/2006 Sb. stavebního zákona, vyplývajících ze zvláštních právních předpisů, zejména z ust. § 3 odst.2 písm. l)m)n)p) a § 5 odst.1 písm. c) zákona č. 309/2006 Sb. o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, nedostatečně řídil zhotovitele jednotlivých stavebních prací a jejich vzájemnou součinnost ani nezajistil podmínky pro bezpečné provádění prací, nevyhodnotil rizika vznikající při prováděných pracích, tedy rizika vznikající působením provádění nových stavebních konstrukcí na původní stavební konstrukce, nepřijal odpovídající opatření, zejména nenechal zpracovat podrobnou realizační dokumentaci včetně statického výpočtu, a před zahájením betonářských prací řádně nepřevzal vyhotovené bednění, neprovedl jeho kontrolu a nedodržel tak podmínky přílohy č. 3 nařízení vlády č. 591/2006 i ustanovení § 3 odst. 1,2 nařízení vlády č. 101/2005 Sb. čímž porušil ust. § 101 odst.1, 2 , § 102 odst.1,2,3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce

kdy v důsledku porušení těchto povinností došlo dne 12.11.2012 kolem 14.20 hodin na předmětné stavbě ke zřícení nástupního ramene stávajícího schodiště třetího nadzemního podlaží, které bylo přetíženo monolitickou konstrukcí nového nástupního schodišťového ramene čtvrtého nadzemního podlaží z důvodu, že dřevěná nosná podpurná konstrukce dřevěného bednění nového železobetonového schodiště čtvrtého nadzemního podlaží byla ve třetím nadzemním podlaží opřena o stávající konstrukci konzolovitě vyloženého kamenného schodiště z pískovce, přičemž zborceným schodištěm se propadl dělník J [REDACTED] M [REDACTED] nar. [REDACTED] jenž pádem do sutin utrpěl [REDACTED]

[REDAKCE] sutiny ze zříceného schodiště navíc zavalily dělníka F [REDAKCE] nar. [REDAKCE] jenž utrpěl [REDAKCE]
[REDAKCE] tedy zranění, která je ze soudně lékařského hlediska nutno posoudit jako těžkou újmu na zdraví.

Rozsudek nabyl právní moci dne 14.1.2016, kdy bylo odvolání obžalovaného rozhodnutím Městského soudu v Praze zamítnuto. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný F [REDAKCE] dovolání. Usnesením Nejvyššího soudu České republiky ze dne 23.11.2016, sp.zn. 4 Tdo 1401/2016 byl rozsudek zdejšího soudu ve vztahu k obžalovanému Č [REDAKCE] F [REDAKCE] v celém rozsahu zrušen. Nejvyšší soud zpochybnil naplnění subjektivní stránky trestného činu. Uvedl, že obžalovaný F [REDAKCE] byl jediným společníkem a zároveň jednatelem společnosti [REDAKCE], která byla zhotovitelem stavby. Předmětem podnikání této společnosti bylo mimo jiné provádění staveb, jejich změn a odstraňování. Nejvyšší soud zdůraznil, že podle § 11 odst. 1 živnostenského zákona může podnikatel provozovat živnost prostřednictvím odpovědného zástupce. Odpovědný zástupce je fyzická osoba ustanovená podnikatelem, která odpovídá za řádný provoz živnosti a za dodržování živnostenskoprávních předpisů a je s podnikatelem ve smluvním vztahu. Institut odpovědného zástupce je založen na tom, že podnikatel provozující určitou živnost nemá odbornou nebo jinou zvláštní způsobilost stanovenou právními předpisy pro výkon určité živnosti, a proto si může zvolit odpovědného zástupce, který plně odpovídá za provoz po odborné a živnostenskoprávní stránce. Tento odborný zástupce má ve vztahu k podnikateli, vůči němuž je ve vztahu odpovědného zástupce garantovat, že činnost bude po stránce odborné řádně zajištěna. V případě živnosti spočívající v provádění staveb, jejich změn a odstraňování se ve smyslu § 23 živnostenského zákona jedná o vázanou činnost, kdy příloha č. 2 tohoto zákona stanoví odborné předpoklady pro výkon této činnosti. Nejvyšší soud proto zdejšímu soudu uložil zabývat se tím, kdo byl odpovědnou osobou za firmu [REDAKCE], vyřešit, zda obžalovaný Č [REDAKCE] F [REDAKCE] mohl svou předchozí stavební praxí nabýt takových odborných předpokladů a znalostí, aby si byl schopen uvědomit a zhodnotit veškeré problematické situace, které se stavbou domů souvisejí, jinak řečeno, zda vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům měl a mohl vědět, že dojde ke škodlivému následku.

Obvodní soud doplnil dokazování dle požadavku Nejvyššího soudu České republiky. Znovu velmi podrobně vyslechl obžalovaného Č [REDAKCE] F [REDAKCE], původně spoluobžalovaného nyní již odsouzeného Ing. T [REDAKCE] H [REDAKCE], který na stavbě působil jako stavbyvedoucí a byl také odpovědným zástupcem společnosti [REDAKCE] a také P [REDAKCE] P [REDAKCE], který na stavbě působil ve funkci tkzv. předáka.

Obžalovaný Č [REDAKCE] F [REDAKCE] vypověděl, že vystudoval [REDAKCE] a po vykonání základní vojenské služby pokračoval ve studiu zaměřeném na [REDAKCE]
[REDAKCE]. V dalším životě pracoval jako [REDAKCE] a zabýval se též inženýrskou činností, která spočívá ve vyřizování takových záležitostí jako je územní rozhodnutí, stavební povolení, parcelace pozemků, výstavba inženýrských sítí a podobně. V rámci svých aktivit získal možnost [REDAKCE]
[REDAKCE].

[REDAKCE]. Při vyřizování potřebných formalit na stavebním úřadu dostal typ na Ing. H [REDAKCE], který jako autorizovaný inženýr mohl provádět stavební dozor. Od toho okamžiku se datuje jejich spolupráce. Na jeho žádost pak Ing. H [REDAKCE] zhotovil projektovou dokumentaci a posléze vykonával na stavbě stavební dozor. Poté, co takto společně [REDAKCE]

[REDAKCE] V tomto období již podnikal prostřednictvím svých společností [REDAKCE] a [REDAKCE]. Aby získal potřebné živnostenské oprávnění, musel mít k dispozici odpovědného zástupce, který by garantoval odbornou způsobilost. Tímto odpovědným zástupcem byl Ing. H [REDAKCE]. Jejich spolupráce probíhala naprosto bezproblémově. Ing. H [REDAKCE] řídil stavbu a řešil veškeré technické problémy. Jeho vlastním úkolem bylo zajistit financování a logistiku. Ing. H [REDAKCE] určoval postup prací a on sám zajišťoval technické prostředky jako např. objednával stavební materiál, pronajímal stavební stroje, zajišťoval odborné posudky apod. Žádný požadavek Ing. H [REDAKCE] např. na provedení geologického průzkumu, statického posouzení, světelné studie, radonové expertízy apod. nikdy neodmítl. Až do kritického okamžiku při realizaci půdní nástavby v ulici [REDAKCE] probíhala spolupráce s Ing. H [REDAKCE] naprosto bezproblémově. Vždy se mohl na jeho odbornou plně spolehnout.

Ing. T [REDAKCE] H [REDAKCE] byl u hlavního líčení vyslechnut v pozici svědka, neboť sám již byl v souvislosti s projednávanou událostí pravomocně odsouzen pro přečiny usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku a těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Vypověděl, že s obžalovaným F [REDAKCE] spolupracují již více jak [REDAKCE] let. Seznámili se, když obžalovaný [REDAKCE] kontaktoval ho na základě doporučení stavebního úřadu. Jednalo se o [REDAKCE]. On sám zajistil projekt a na stavbě pak působil jako stavební dozor. Na stavbě pracovali jednotliví řemeslníci z různých oborů, kteří měli své smlouvy o dílo. Jednalo se o stavbu [REDAKCE] [REDAKCE] takže jednotliví řemeslníci znali své úkoly a věděli, co mají dělat. On sám jezdil na stavbu asi 2 x týdně kontrolovat postup prací. Společně s obžalovaným měli stanoveny kontrolní dny, kdy i obžalovaný zjišťoval, jak stavba probíhá. Po realizaci tohoto projektu přistoupili k dalším. Společně spolupracovali na stavbě [REDAKCE] [REDAKCE]. Na všech stavbách pracoval prakticky stejný tým lidí, jednalo se již o zaběhlou spolupráci s konkrétními řemeslníky. Úplně stejným způsobem pak realizovali i stavby bytových domů v [REDAKCE] a [REDAKCE]. Tento rozsah stavby již musí být prováděn dodavatelským způsobem, to znamená nikoliv prostřednictvím jednotlivých profesí, ale prostřednictvím dodavatelské firmy, tou byla společnost [REDAKCE]. Fakticky však probíhalo vše stejným způsobem. Společnost [REDAKCE] měla smlouvy o dílo s jednotlivými řemeslníky, kteří stavbu prováděli. On sám ve společnosti [REDAKCE] byl ustanoven jako odpovědný zástupce a na stavbách fungoval jako stavbyvedoucí. Stavby se lišily pouze rozsahem, jinak postup prací je v zásadě na každé stavbě stejný. On sám řešil technické otázky. Obžalovaný F [REDAKCE] zajišťoval finanční zázemí a řešil věci typu architektonické uspořádání, výběr materiálu, barevnost a podobně. Obžalovaný byl často na stavbách přítomen, ale pouze proto, že jako investor se zajímal o to, jak stavba pokračuje. Tato role se nezměnila ani při realizaci půdní nástavby v [REDAKCE] ulici. V tomto případě byl obžalovaný na stavbě častěji, protože byla

logisticky náročnější a to pokud jde o přístup na staveniště, navážení materiálu, zajištění stavebních strojů a podobně. Pořád, ale platilo, že odborné otázky řešil on sám, i když obžalovaného pravidelně informoval. Obžalovaný nikdy neodmítl žádný jeho požadavek např. proto, že by to stavbu prodražilo.

Svědék P. P. vypověděl, že obžalovaného zná asi let, když za ním přišel a nabídl mu práci při stavbě . On v té době pracoval jako měl kde dělal předáka. Poté jejich spolupráce pokračovala i při stavbě bytových domů ve a . Na všech stavbách dělal dozor Ing. H. Stavby probíhaly podle projektu. Každé ráno se s Ing. H. domlouvali, co budou dělat, on pak rozděl práci a pan H. ji kontroloval. Obžalovaný F. sháněl na stavbu lidi a stavbu financoval. Staveniště pravidelně navštěvoval, protože se zajímal, jak stavba pokračuje. Vždy také zjistil, co je potřeba obstarat a nakoupit. Technické věci, které se týkaly chodu stavby, řešil vždy Ing. H., protože pan F. tomu vůbec nerozuměl. Pokud se na něho někdy obrátil s technickým problémem, vždy ho odkázal na Ing. H. S obžalovaným mluvil vždy jen o tom, jaký je třeba zajistit materiál a na kdy je třeba objednat jeřáb, míchačku a podobně. On sám byl přítomen tomu, když tesaři zhotovovali bednění pro budoucí schody. Bednění vypadalo bezpečně. On sám ho kontroloval, zda je dostatečně husté, aby nepropouštělo beton. Poté, co bylo bednění schodiště hotové, objednal pan F. pumpu a schodiště se na pokyn Ing. H. zabetonovalo. Během betonování se po bednění muselo chodit. Nikoho ani nenapadlo, že by to mohlo být nebezpečné. Neměli žádný důvod tomu nevěřit.

Jak již shora uvedeno zdejší soud ve věci obžalovaného Č. F. již jednou rozhodl a uznal ho vinným přečiny usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku a těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 tr. zákoníku. Senát zdejšího soudu vycházel z toho, že obžalovaný F. dlouhodobě podniká v oboru stavebnictví a jako jediný společník a zástupce společnosti byl zhotovitelem stavby a to půdní nástavby činžovního domu v ulici. Stavebníkem stavby byla společnost jejímž jednatelem je také obžalovaný Č. F. Provádění staveb je upraveno v různých zákonných předpisech, které kladou na stavebníka i zhotovitele stavby různé nároky. Soud ve svém původním rozhodnutí dospěl k závěru, že obžalovaný všem těmto nárokům nedostál, zanedbal potřebnou míru opatrnosti a v příčinné souvislosti s tímto došlo na staveništi k vážné nehodě, při které zemřel poškozený J. M. a F. F. byl vážně zraněn. Podle názoru soudu Č. F. měl a mohl tento následek předvídat a mohl mu předejít. V jeho jednání soud shledal nevědomou nedbalost. Stejnou otázku později řešil Nejvyšší soud České republiky a dospěl k opačnému závěru. Nejvyšší soud zdejšímu soudu vytkl, že podcenil roli Ing. H., který byl odpovědným zástupcem společnosti a působil jako stavbyvedoucí. Nejvyšší soud zdejšímu soudu uložil, aby lépe objasnil, jaké bylo postavení obžalovaného F. při realizaci stavby, jaké byly jeho praktické zkušenosti a zda měl dostatečné znalosti a vědomosti podstatné pro závěr, že měl a mohl předpokládat zřícení vybetonovaného schodiště. Soud dokazování doplnil dle požadavku Nejvyššího soudu České republiky a veškeré nové informace, které zjistil, svědčí ve prospěch obžalovaného. Obžalovaný Č. F. je podnikatelem v oboru stavebnictví. Kromě realitní a inženýrské činnosti realizoval i několik stavebních projektů, při kterých postavil několik rodinných domů

a dva bytové domy. Při každé z těchto realizací spolupracoval s Ing. H. [REDAKCE] který stavby fakticky řídil a řešil veškeré odborné záležitosti. Jak vyplývá z jeho výpovědi i výpovědi zednického předáka P. [REDAKCE] P. [REDAKCE] obžalovaný stavby pouze organizačně zajišťoval. Vyřizoval veškeré úřední formality, objednával materiál a pracovní stroje. I když byl na stavbách často přítomen, zajímal se pouze o to, jak stavba pokračuje, jaké věci je třeba obstarat, ale nikdy se nepouštěl do řešení odborných otázek. V tomto směru se zcela spoléhal na názor stavbyvedoucího Ing. H. [REDAKCE]. Ten také potvrdil, že obžalovaný vyhověl všem jeho požadavkům např. na doplnění odborných vyjádření posudků a podobně. Posouzení této trestní věci a odpovědnosti obžalovaného za způsobený následek spočívá v zodpovězení otázky, zda obžalovaný F. [REDAKCE] měl a mohl předpokládat, že způsob betonáže nového betonového schodiště zatíží původní pískovcové schodiště do té míry, že může dojít k jeho zborcení. V tomto směru obhajobu obžalovaného plně podporuje výpověď svědka P. [REDAKCE] který jako zkušený člověk, který většinu svého života pracuje jako zedník na stavbách, sám neměl žádnou pochybnost o tom, že bednění je provedeno řádně a že betonáž může být zahájena. On sám po novém schodišti chodil, aniž by si uvědomil jakékoliv nebezpečí. Ve srovnání se zednickým předákem P. [REDAKCE] je obžalovaný Č. [REDAKCE] F. [REDAKCE] opravdu laikem, a pokud zkušený zedník P. [REDAKCE] nepředpokládal, že by mohlo dojít k nehodě, pak nelze dojít k závěru, že obžalovaný F. [REDAKCE] byt' je stavebním podnikatelem, si toto nebezpečí měl a mohl uvědomit. Doplněné dokazování tak podporuje názor Nejvyššího soudu České republiky, kterým je ostatně zdejší soud vázán, a proto soud dospěl k závěru, že nedošlo k naplnění subjektivní stránky žalovaných přečinů, a proto byl obžalovaný F. [REDAKCE] obžaloby zproštěn.

K trestnímu řízení se připojily děti zemřelého poškozeného J. [REDAKCE] M. [REDAKCE] a M. [REDAKCE] M. [REDAKCE] a také Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky. Vzhledem k tomu, že obžalovaný Č. [REDAKCE] F. [REDAKCE] byl obžaloby zproštěn, musel soud postupovat podle § 229 odst. 3 tr. ř. a všichni poškození byli odkázáni se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **osmi** dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Podané odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou s úspěchem podat ty osoby, které se odvolání výslovně vzdaly.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, může rozsudek napadnout odvoláním pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Praze dne 13. července 2017

JUDr. Zuzana Zápalková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost: V. Helebrantová